

kunde finde det retfærdigt at medtage de faste Ejendomme under den mellemkommunale Beskatning, medens man samtidig lader dem være underkastede den gamle Beskatning til Kommunerne. Herved fremkommer en dobbelt Beskatning for visse faste Ejendommers Bedkommende, hvortil det er vanskeligt at finde nogen plausibel Grund. Mine Tanker udarbejdede jeg i et Lovforslag, der kan betegnes som et Forslag om en Nettonæringskat som Supplement til de bestaaende Skatter. Der vilde imidlertid intet være i Vejen for at udarbejde mine Forslag i den Ramme, som det forelagte Lovforslag angiver, og jeg havde da ogsaa tænkt mig til dette at stille følgende Forslag til en anden Affattelse af § 6 og til en ny Paragraf at indsætte efter § 12.

§ 6.

Naar en Person, der har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, uden for sin Opholdskommune driver eller ejer (eller er beneficeret med) Næring eller Forretning af saadan Slags, at den er eller kunde være en selvstændig Bedrift, tilkommer der den Kommune, hvori Næringen drives eller Besiddelsen er beliggende, en Andel af den paagældendes Skattebidrag til hans Opholdskommune efter de neden for angivne Regler.

Strækker en til fast Ejendom knyttet Næring, som udgør et samlet Brug, sig ind i flere Kommuner, er kun saadan Kommune andelsberettiget, hvor en Bestyrer, selv kun en underordnet, har Bolig, og hvor Ejendommen ikke kan betragtes som blot Tilbehør til en anden Ejendom eller som nødvendig Betingelse for anden Bedrift.

Til i denne Paragraf omhandlet Næring eller Forretning henregnes ikke Udleje af Jord, Agerbrug (med dertil knyttet Avægsavl og Mejeriproduktion), Havebrug, Skovbrug, for saa vidt der ikke er Tale om Fædskov, Udleje af Huse eller Rum i saadanne.

Ny Paragraf:

Af Tørbemøser og af Fædskov betales ingen Hartkornsskat til Kommunen. Dette gælder dog ikke ny anlagt Fædskov i de første 30 Aar. Til Fædskov henregnes alle Statsskove med Undtagelse af Hede- og Skitplantagerne.

Jeg har imidlertid kun et meget ringe Haab om, at saadant Forslag kan føres igennem, især nu da Regeringen i sit Forslag er gaaet langt videre, og jeg har derfor sluttet mig til Lovforslaget i det væsentlige som det foresligger ved den foreslaaede Ombring af Beskatningen af Aktieselskaber, dog med en saare vigtig Tilføjeelse, nemlig, Hartkornsskattens Affrivning efterhaanden, hvorom bemærkes følgende:

Spørgsmaalet om den kommunale Skatteordning er denne Gang bragt frem af Regeringen, der synes altsaa at være nogen Udfigt til at faa en Reform paa dette Omraade bragt til Veje; men desmere Opfordring maa der da være til nøje at overveje, om det virkelig gaar an at blive staaende paa det Punkt, Regeringsforslaget vil føre os til, om ikke den nuværende Ordning særlig for Landets Bedkommende er saa lidt tilfredsstillende, ja, saa uretfærdig, at det vilde være farligt for en god og sund Reforms Gennemførelse nu at gaa ind paa det foreslaaede uden at gaa videre. I Landkommunerne hviler Skattebyrden væsentlig paa Hartkornet, det er paa Jordbruget, medens al anden Næring er fri for direkte Skat. Allerede dette er uretfærdigt; men dernæst hviler Hartkornsskatten paa Hartkornsejeren (eller Brugerens) uden Hensyn til hans Indtægt af Bruget. Den Eier, der ejer sin Gaard kvit og frit uden Tiende, Jordskyld eller Prioriteter betaler den samme Skat som den, der ejer en tiendepligtig Arvesættegaard betyngtet med Prioriteter. Heller ikke dette kan kaldes en retfærdig Ordning. Saa længe den personlige Kommuneskat som nu kun kan paalægges den i Kommunen boende syftte Person, kan man naturligtvis ikke komme bort fra Hartkornsskatten; thi kun